

σε πρώτο πλάνο

Στο Δενδροπόταμο της Θεσσαλονίκης, στη συνοικία των Τσιγγάνων, εκεί όπου και οι αστυνομικοί φοβούνται να πλησιάσουν, ο ιερέας κ. Αθηναγόρας πήγε και γκρέμισε τα τείχη

Ο προστάτης «άγιος» των περιθωριακών

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΔΑΜ

Σχεδίαζε πριν από τρία χρόνια να πάει στην Αφρική. Τότε μιλούσε για «καταφύγιο της ψυχής και πεδίο δράσης για τη σωτηρία του συνανθρώπου». Δεν πήγε, αλλά εκεί στο Δενδροπόταμο, στη συνοικία των Τσιγγάνων, της Δυτικής Θεσσαλονίκης ο ιερέας κ. Αθηναγόρας (κατά κόσμον Θεόδωρος Λουκατάρης) βρήκε «το λιμάνι του», το δικό του χώρο δράσης στην πιο υποβαθμισμένη περιοχή της Βορείου Ελλάδας στην οποία καταφεύγουν κάθε μέρα 4.000-4.500 τοξικομανείς.

Εκεί, στις γειτονιές και τα στενά του Δενδροπόταμου, όπου «κλέφτες και ασυνόμοι» είναι ένα καθημερινό πραγματικό παιχνίδι.

Εδώ και τρία χρόνια ο «άγιος» των περιθωριακών της Θεσσαλονίκης προσπαθεί να «κλέψει» λίγο από το χρόνο των νέων ανθρώπων, να τους μιλήσει,

να τους στηρίξει, να τους βοηθήσει, να τους σώσει από την «κόλαση».

Δεκάδες οι περιπτώσεις όπου κέρδισε στη δική του ιδιότυπη μάχη. Η πλέον χαρακτηριστική: «Ένδεκα αδελφία από τρεις διαφορετικές μητέρες και έναν πατέρα που παινοβγαίνει στη φυλακή. Εγκαταλελειμμένα από όλους. Ολομόναχα». Πήγαν κοντά του.

«Τον αισθανόμαστε σαν πατέρα μας», λένε τα μικρότερα.

«Είναι ο φίλος μας», ακούς απ' τα μεγαλύτερα.

Τα έντεκα αδελφία μαζί με 15 νέους ΡΟΜ, αλλά και άλλους 60 μικρούς μαθητές έχουν τη δική τους οικογένεια. Τον ιερέα, τον πατέρα Αθηναγόρα, αλλά και 15 εθελόντριες που φροντίζουν για το φαγητό, την καθαριότητα, αλλά και τη μόρφωσή τους.

Ο κ. Αθηναγόρας, αρχιδιάκονος στην Ιερά Μητρόπολη Νεοπόλεως και Σταυρουπόλεως, ήθελε να ακολουθήσει τις εσθμησεις της Ιεραποστολής στη Μαύρη Ηπειρο. «Έχουμε και εδώ Αφρι-

κή. Στο Δενδροπόταμο», του είπε ο μητροπολίτης κ. Βαρνάβας. Από τότε, για πρώτη φορά στην περιοχή, άρχισε να εφαρμόζεται το Πρόγραμμα Κοινωνικής Ενταξης και Προτροπής προς την Εκπαίδευση των παιδιών των Τσιγγάνων-ΡΟΜ.

Τα πιο πολλά από αυτά δεν είχαν πάει ποτέ στο σχολείο ούτε ήξεραν ελληνικά.

Ο «εραπόστολος του Δενδροποτά-

Σπούδασε στην Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία και υπηρέτησε τη θητεία του στα Τεθωρακισμένα, στον Αυλώνα. Υστερα από κατατακτήριες εξετάσεις, συνέχισε τις σπουδές του στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ.

Όταν ξεκίνησε το πρόγραμμα για τα μικρά Τσιγγανόπουλα έκανε «κατάληψη» στο υπόγειο του Ιερού Ναού του Αγίου Νεκταρίου.

«Παίρνω τόσα πολλά από αυτούς τους ανθρώπους. Αλλά μη φαντάζεστε ότι τους προσφέρουμε πολλά. Τους χρωστάμε τόσα που όσα τους δίνουμε είναι ψίχουλα»

μου», μοναχοπαίδι μιας οικογένειας που διαλύθηκε, ζει με τη μητέρα του Κωνσταντία, στο Κορδελιό. Σε μικρή απόσταση από το Δενδροπόταμο.

Γεννήθηκε στο Επταπύργιο. Ήταν πέντε χρόνων, όταν χώρισαν οι γονείς του.

Οι χώροι ήταν ως τότε υγροί και αφιλόξενοι. Αποθήκες με σκαλωσιές και μαδέρια. «Μια - δυο χειλιδονοφωλιές υπήρχαν στις γωνιές κοντά σ' ένα παράθυρο».

Με καθημερινό αγώνα οι χώροι του υπογείου έγιναν λειτουργικοί. Μπήκαν

και ηλεκτρονικοί υπολογιστές και συνδέθηκαν με το Διαδίκτυο. Και σήμερα η αίθουσα εκδηλώσεων, η τραπεζαρία, η κουζίνα και ο παιχνιδότοπος όπου υπάρχουν αρκετά επιτραπέζια φιλοξενούν καθημερινά όχι μόνον τους μικρούς μαθητές, αλλά και εκατοντάδες νέους της περιοχής.

Οι επιλογές τους να παίξουν μπιλιάρδο και πινακί ποινγκ, να δουν ταινίες, να ακούσουν μουσική ή να σερφάρουν στο Διαδίκτυο.

Το Πνευματικό Κέντρο «Νεανική Εστία» συγκεντρώνει τα μεγαλύτερα παιδιά των ΡΟΜ που σε άλλες συνθήκες και σε άλλες περιοχές θα σπουδάζαν ή θα εργάζονταν. Αυτά υπολογίζονται σε 400.

«Η εστία είναι ανοιχτή για όλο τον κόσμο του Δενδροπόταμου, αλλά και τους νέους που φτάνουν ως εκεί κυνηγημένοι από τον εφιάλτη των ναρκωτικών».

Επιλέξαμε τις πιο δύσκολες περιπτώσεις. Παιδιά και με τους δυο γονείς στη φυλακή, με έναν από τους δυο να αντιμετωπίζει ψυχικές παθήσεις ή να είναι εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά ή το αλκοόλ. Οι Τσιγγάνοι είναι τα θύματα, οι διακινητές.

Οι έμποροι που είναι αδιάτακτοι τους απειλούν. Τους σπάζουν τα πόδια ή τα χέρια, τους προκαλούν σοβαρά τραύματα στο πρόσωπο.

Τους απειλούν ότι θα τους σκοτώσουν, αν δεν υπακούσουν σε εντολές τους.

Ο πατέρας ενός αγοριού, ο οποίος βγήκε από τη φυλακή και πήγε στην παράγκα όπου έμεναν τα παιδιά του, για να τα δει, έφυγε από εκεί με σπασμένο πόδι.

Τον τιμώρησαν γιατί έπρεπε να παραδώσει εμπόρευμα σε πελάτες».

Από αυτές τις παράγκες ο κ. Αθηναγόρας «βγάζει» κάθε πρωί τα παιδιά για να πάνε στο σχολείο. Αυτός και η ομάδα εθελοντών που δραστηριοποιείται δίπλα του φροντίζουν να τα ντύσουν, να τους συμπαρασταθούν, να τους δώσουν ευκαιρίες για να αλλάξουν ζωή. Να μορφωθούν και να κερδίσουν το μέλλον τους, μακριά από την «Άγρια Δύση του Δενδροπόταμου». Εκεί όπου και οι αστυνομικοί φοβούνται να πλησιάσουν, πήγε ο ίδιος και γκρέμισε τα τείχη.

Και άνοιξε δρόμους για τα παιδιά. Τα 'φερε κοντά στο σχολείο και στην Εκκλησία.

Στα πρώτα δύσκολα βήματά του στάθηκαν στο πλευρό του δυο δάσκαλοι του γειτονικού σχολείου «ο Άγγελος κι ο Γιώργος». «Ήμουν τεκνός που τους βρήκα εδώ, όταν ξεκινούσε η προσπάθεια», αναφέρει.

«Ευλογημένο είναι το έργο και το όνομά του», υπογραμμίζει ο Γιώργος Κκαϊδατζής, που έγινε ο πρώτος εκκλησιαστικός επιτρόπος από τους Τσιγγάνους.